

Stichting Urantia Nederlandstalig

www.urantia.nl

info@urantia.nl

0513-413312

06-25468368

URANTIA.

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen.

Beste lezers.

Hierbij bieden we u, als lezers van het Urantia Boek, de Nieuwsbrief van november aan. Achter de schermen is het bestuur actief bezig met de uitwerking van de enquêteformulieren die door de aanwezigen tijdens de Urantia ontmoetingsdag op 21 augustus zijn ingevuld. Het bestuur is o.a. geïnteresseerd in de toezeggingen om een bijdrage te leveren aan de redactionele invulling van de vaste Nieuwsbrief rubrieken "Mijn favoriete hoofdstuk" en "Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen en wat heeft het met me gedaan". Indien ontvangers van de Nieuwsbrief die de Urantia ontmoetingsdag op 21 augustus niet hebben bezocht toch een bijdrage willen leveren voor toekomstige Nieuwsbrieven, u bent hierbij van harte uitgenodigd!

Onze webmaster heeft er voor gezorgd dat de website www.urantia.nl weer actueel is. U kunt nu lezen op onze site de ochtendlezing van de Urantia ontmoetingsdag van Marcel Peereboom en tevens de middagrede van Johan Vanderwalle, in samenwerking met Bernhard Mertens, over "Persoonlijkheid" belicht vanuit het Urantia Boek. Ook is de site toegankelijker en overzichtelijker gemaakt. Er wordt op dit moment gewerkt aan de vertaling van een artikel van Jeffrey Wattles: "Samenvatting van filosofie in het Urantia Boek, overzicht van een verkennende studie". We komen hier in de volgende Nieuwsbrief zeker op terug.

Binnenkort hoopt het bestuur een uitnodiging te ontvangen voor aansluiting bij de UAI (Urantia Association International).

Bert Volkers, een van de lezers van het Urantia Boek van het 'eerste uur' heeft spontaan een redactioneel artikel naar de redactie gestuurd waarin hij vertelt hoe hij aan het Urantia Boek is gekomen en wat het met hem heeft gedaan. U vindt in deze Nieuwsbrief weer de vaste bijdrage van Frank van Rooij: Het Urantia Boek en de actualiteit. Deze keer belicht Frank de "De Barmhartigheid van het Universum". Ondergetekende wil graag zijn bijdrage leveren aan "Mijn favoriete hoofdstuk" met een gedeelte uit verhandeling 171-7: "Terwijl Jezus voorbijging". Een voorbeeld van Waarheid, Schoonheid en Goedheid. Een trouwe lezer van het Urantia Boek heeft aangeboden voor toekomstige Nieuwsbrieven een actueel gedicht aan te leveren. Het afsluitende gedicht dateert uit 2007 en is geïnspireerd op een zin uit het lied: "Boven op de Berg" van Bram Vermeulen. De zin luidt: Je bent nooit alleen als je samen met jezelf bent. De dichter heeft het gedicht "mijn tweezame" genoemd. Graag willen we allen danken, die hebben bijgedragen aan deze Nieuwsbrief.

We wensen u veel leesplezier.

Namens het Bestuur van de Stichting Urantia Nederlandstalig

Jaap Terra

Voorzitter.

Hoe ben ik aan het UB gekomen en wat heeft het met me gedaan?

Om met de eerste vraag te beginnen;

Ik heb er 7 jaar op moeten wachten tot het Urantia Boek in 1997 in het Nederlands verscheen. Maar hiermee is natuurlijk de vraag naar het "hoe" helemaal niet beantwoord.

Het zal 1988 of 1989 geweest zijn dat ik bij een vergadering betrokken was van de Nederlandse dependance en kerngroep, Wereld Goede Wil. (WGW). WGW is een non-Gouvernementele Organisatie met een adviserende stem bij de United Nations. De vergadering vond plaats in Amsterdam aan een bekende gracht op een werk- woonadres van de internationaal bekende in 1999 overleden architect, Dhr. Ton Alberts tevens o.a. toenmalig Voorzitter van WGW.

Eén van de andere WGW kerngroepleden met de initialen O.K., deelde een aantal gefotokopieerde fotokopieën uit. Tekst en vage zwarte / wit plaatjes waarbij sterrenconstellaties te zien waren. Ik kan mij de inhoud van de tekst niet herinneren.

Het maakte niet veel indruk op mij. Wat ik me wel herinner is de persoon (O.K.) die met de kopieën kwam. Ik kende zijn achtergrond in de relatie tot W.G.W. Zowel van Alberts als van deze meneer met de gefotokopieerde fotokopieën was mij hun al jaren durende getrouwe ideële betrokkenheid bekend. Zij waren wat verder, qua leeftijd en ervaring als ik.

Maar juist dat, dat duurzaam getrouw zijn aan, dat openlijk willen staan "voor" en het daarin met daad en aangetoond inzicht ook actief zijn, juist dat werd mijn basis, de grond onder mijn voeten om die uitgedeelde papieren te lezen, te herlezen en er meer van te willen weten. Anders gezegd, zij, deze mensen waren voor mij een voorbeeld en mensen waar ik bij wil horen. Om een lang verhaal korter te maken: het getrouw zijn aan iets waar je voor staat over lengte van jaren, niets daarvoor terug vragend ..., dat is wat ik gezien en ervaren heb bij de genoemde personen.

Vertrouwen is het sleutelwoord waarmee ik verder in contact kwam met enkele mensen van de 'Urantia-groep' in Nederland die zich bezig hielden met bestudering en vertaling van het Urantia Boek. (gedurende 20 à 25 jaar!). Ook hier wederom zo'n duurzame inzet, ik zou bijna zeggen "om niet". Wat je er ook van vindt, het dwingt respect af en een waarachtig gevoel voor waarde.

Wassenaar-Zwijndrecht-Middelburg

Verwezen dus naar Mevr. B. Begeman – Bakker. Mevrouw vroeg me aan te sluiten bij een studiegroep en nodigde mij uit naar Wassenaar te komen voor een kennismaking.

Samen met mijn vrouw zijn we drie à vier keer bij haar geweest. Met een vriend en mede UB lezer ben ik er nog een paar keer geweest.

Aansluiten bij de Begeman studiegroep was lastig vanwege de geografische afstand, Middelburg / Wassenaar, in de avond, met mijn onregelmatige werktijden. Mevrouw verwees me naar Zwijndrecht. Ik zie Frank van Dijk nog in zijn woning naar beneden komen met twee ordners totaal gevuld met papieren die met gemak de dikte van 3 Urantia Boeken overtreffen. "Mijn hemel", hij denkt toch niet dat ik dat allemaal ga lezen ... dacht ik bij mezelf. Ik was bij Frank met een vriend van mij. Frank gaf ons o.a. ieder 1 of 2 "Papers" mee, zeg maar fotokopieën van fotokopieën (inderdaad, daar zijn ze weer) mee naar huis. Van het gesprek herinner ik me niet alles meer. (Sorry Frank). Wel enige hot items als reïncarnatie waarvan Frank een beeld schetste wat op zijn zachtst gezegd onconventioneel was.

Bij mevrouw Begeman bleef ik volhouden dat een studiegroep te ver weg was. Mevrouw kwam mij tegemoet met het opsturen van pakketjes "Papers". Papers, zijn de UB Verhandelingen in de concept vertaling, dus dat wat vooraf ging aan de definitieve vertaling van het UB. Ik ontving pakketjes met 3 a 4 stuks Papers erin. Had ik ze gelezen kon ik een nieuw pakketje vragen onder voorwaarde dat ik zo nu en dan van mij en mijn ervaring ermee zou laten horen.

Akkoord! Het lijkt misschien omslachtig, maar het heeft bij mij bijgedragen aan het gevoel voor de waarde en zorgvuldigheid.

Ik had Titels van de Papers (Verhandelingen) en kruiste aan welke ik toegestuurd wilde krijgen. De naam Melchizedek komt in geen boek – naar mijn weten – zo dikwijls voor als in het UB. Het is deze naam en personage die mijn aandacht direct trok. Echter gaandeweg stapelden namen en onderwerpen zich op die mijn aandacht trokken en in mij wedijverden om “gezien” te worden.

Onzin natuurlijk. Het is gewoon een handvol gewoon papier met inktgedrukte letters, die wedijveren echt niet. Neen, maar het voelde wel zo.

Anekdote

De zomer is voorbij. Op druilerige zondagmiddagen zit ik thuis op de bank te lezen.

De hond, nou ja een Pekineseje (een Chinees hondenras) van circa 35 cm hoog ligt in onze multi-niveau woning op het 2^e niveau en kijkt van daaraf naar beneden – 1ste niveau, op mij neer, dat wil zeggen zo lang hij z'n ogen open heeft. Dat is meestal kort. Echter de uren achtereen op die

zondagmiddagen waarop ik de Urantia Papers zit te lezen, blijft de hond klaarwakker naar me kijken. Uur na uur. U denkt ja, ja, dat zal wel?

U zit ook niet te wachten op getuigenverklaringen daarvan? Die zijn er. Dikwijls heb ik mij daarover verbaasd. Wat zag die Chinese Pekinees dat ik niet zag?

In elk geval, die papers overtroffen verregaand al mijn verwachtingen en soms had ik het gevoel alsof er iets in m'n bovenkamer (m'n hoofd) opgelicht of “opgerekt” werd, alsof er meer ruimte nodig was om te bevatten. En dat klopt ook.

Uit de USA

Die pakketjes Papers dat ging me een beetje vervelen in de zin dat ik me afhankelijk begon te voelen. Dus heb ik het UB via internet gekocht in de USA.

Ik zeg eerlijk; dat was mis gegrepen. Ik kwam er niet door noch uit.

Was ik tot nog toe hink-stap-spronggewijs door het UB gegaan, op onderwerp of naam, dat lukte me niet met het Engelstalig UB. Zodoende bleef het tot aan 1997, het jaar van de uitgave van het Nederlandstalige UB, bij de Papers via Mevr. Begeman.

Wat heeft het me gedaan?

Er staan 64 originele UB-concepten in het UB. (Volgens Dr. William Sadler).

Door geen enkel boek anders dan het UB, ben ik meer getroffen door de inhoud en geen enkel boek ook heeft de vreugde-ervaring met een continuering over inmiddels bijna een kwart eeuw teweeg gebracht. Ik heb gezocht naar inconsistenties, tegenspraken. Maar de ware maatneming (voor mij) bleek de continuïteit van de vreugde-ervaring. Ik heb er geen ander woord voor dan “verwonderlijk”, want ik kan het rationeel verklaren noch uitleggen.

Het waren deze ervaringen die ik aanvankelijk niet goed kon plaatsen. Na een aantal maanden lezen heb ik mijn vrouw gevraagd met mij “mee” te lezen.

Dat deed zij gedurende een jaar.

Ik zocht weerklank en reflectie, een kritische blik, tegenspraak ...

Maar we konden het niet oneens worden.

Wel een groot goed als je het UB met elkaar kan delen.

In het oneens zijn – zegt men – ben ik eigenlijk wel goed.

En mijn vriend? Niet een persoon die zich ‘licht’ iets laat aanleunen en al helemaal niet waar religie een onderwerp is. Wederom, we konden het niet oneens worden.

Op zichzelf lijkt mij dat opmerkelijk consistent te meer daar ik het ook hier over een tijdspanne heb van bijna een kwart eeuw.

Dank O.K., van Wereld Goede Wil;
een vriend zei mij eens:

“dit is het beste dat me ooit overkomen is”.

Bert Volkers.

Het Urantiaboek en actualiteit.

De barmhartigheid van het universum

In deze tijd gaat veel mis. De vluchtelingen, de milieuvuiling, de drugshandel en verslavingen, de porno industrie, de uitbuiting door de rijken der aarde (niet alle rijken hoor), moet ik nog duizend zaken noemen?

In deze tijd?

Was het vroeger dan beter?

Ik ben niet nostalgisch. Misschien was het vroeger wel erger.

Maar laten we voor het gemak even uitgaan van de stelling, dat altijd in de geschiedenis en nu in het heden en voorlopig in de toekomst veel leed en verdriet en ellende heeft bestaan, bestaat en zal bestaan. En dat dat voor een groot deel veroorzaakt wordt door de staat van de mensheid, de staat van de mens.

Hoe kunnen we dit ooit rechtzetten, goedmaken, verbeteren, hoe komen we hier in hemelsnaam uit, en dat woord gebruik ik bewust en letterlijk?

Dat weet ik niet, dat gaat boven onze pet. Ik roep maar wat: de steun van God, de kracht van moeder aarde, de tijd, de energie van de evolutie etc.

We zullen dus als mensheid, als individuele mens overgaan met een behoorlijk besef van schuld, van wat is misgegaan, van wat beter had moeten. We waren zeker mensen van goede wil, maar tussen droom en daad stonden praktische bezwaren, zullen we maar zeggen.

Dus hoe overstijgt de mens bij zijn heengaan deze complexe schuldenlast?

Wel, dank zij God, en dankzij de barmhartigheid, en dankzij de monitoring daarvan, het Geheugen van Barmhartigheid, dus.

Don't worry.

In verhandeling 28, hoofdstuk 6, paragraaf 2, pagina 314 wordt ons een troostvol beeld geschetst.

"En vervolgens wordt een barmhartigheidstegoed verstrekt ten behoeve van de overleving van ieder met rede begiftigd schepsel, een royaal krediet dat voldoende genade biedt om de

overleving te verzekeren van iedere ziel die werkelijk goddelijk burgerschap verlangt."

Kijk, zo komen we ergens. Mijn introductie leek eerst een beetje de richting uit te gaan van een onheilsboodschap, dat we allen verdoemd zijn en niet weten of we gered worden. Ik persoonlijk houd daar niet zo van. Maar hier zegt het Urantia Boek: iedereen van goede wille wordt gered.

En dan vraag ik, op mijn beurt, gewerkt hebbend met o.a. criminelen: "en al diegenen die ontsporen in het leven, en door karakterfouten, verkeerde opvoeding en verkeerde keuzes een verderf worden van hun omgeving, van hun innerlijk, van hun ziel? Hoe zit het dan met hen?"

Pagina 315: "Want barmhartigheid zal niet worden opgedrongen aan hen die haar minachten; barmhartigheid is niet een geschenk dat met voeten kan worden getreden door de hardnekkige rebellen in de tijd....."

Denkt u, dat ik de juiste conclusie trek als ik er van uitga, dat alle ontspoorde persoonlijkheden van deze wereld nog kansen krijgen om de goede kant uit te gaan, na hun fysieke heengaan, en dat slechts hardnekkige rebellen als Caligastia, Lucifer en Satan, als ze hun weerbarstigheid blijven koesteren, verloren zullen raken voor de eeuwigheid, en dat er nooit meer van hen vernomen zal worden in het universum? Maar dat dat hele grote uitzonderingen zijn, en dat uiteindelijk vrijwel elk evolutionair schepsel eindeloos veel kansen krijgt, ook na het fysieke heengaan, om de wil van God te gaan doen?

Ik hoop het maar.

Frank van Rooij

'Favoriete tekst'

Het Urantia Boek verhandeling 171 hoofdstuk 7
(letterlijke weergave)

Jezus straalde opgewektheid uit waar hij ook kwam. Hij was vol genade en waarheid. Zijn metgezellen bleven zich verwonderen over de beminnelijke woorden die over zijn lippen kwamen. Wellevendheid kunt ge aankweken, maar beminnelijkheid is het aroma van vriendelijkheid dat een van liefde vervulde ziel verspreidt.

Goedheid dwingt altijd respect af, maar als zij zonder gratie is, weert ze genegenheid dikwijls af. Goedheid is alleen universeel aantrekkelijk wanneer zij gepaard gaat met beminnelijkheid. En goedheid is alleen effectief wanneer zij aantrekkelijk is.

Jezus begreep de mensen werkelijk: daarom kon hij echte sympathie aan de dag leggen en oprecht medegevoel tonen. Maar hij koesterde zelden medelijden. Hoewel zijn compassie grenzeloos was, was zijn sympathie praktisch, persoonlijk en opbouwend. Zijn vertrouwdheid met lijden maakte hem nooit onverschillig, en hij kon bedroefde zielen van dienst zijn zonder hun zelfmedelijden te vergroten.

Jezus kon de mensen zo goed helpen, omdat hij zo echt van hen hield. Hij had iedere man, iedere vrouw en ieder kind waarlijk lief. Hij kon zulk een ware vriend zijn door zijn opmerkelijke inzicht – hij wist precies wat er in het hart en het bewustzijn van de mens omging. Hij was een belangstellend en scherp waarnemer. Hij was een expert in het begrijpen van menselijke behoeften, bedreven in het ontdekken van menselijke verlangens.

Jezus was nooit gehaast. Hij had tijd om zijn medemensen te bemoedigen 'terwijl hij voorbij ging.' Hij stelde zijn vrienden altijd op hun gemak. Hij kon innemend luisteren. Hij hield zich nooit op met bemoeizuchtig graven in de ziel van zijn metgezellen. Wanneer hij het hongerige denken van de mensen verkwikte en hun dorstige zielen laafde, hadden degenen die zijn weldaden ontvingen niet zozeer het gevoel dat zij bekentenissen aan hem deden, als wel dat zij overleg met hem pleegden.

Zij stelden een onbegrensd vertrouwen in hem omdat zij zagen hoeveel vertrouwen hij in hen had.

Hij scheen nooit nieuwsgierig te zijn naar mensen en gaf nimmer blijk hen te willen dirigeren, naar zijn hand te zetten, of hen na te willen gaan. Hij bezielde allen die met hem omgingen met een fundamenteel zelfvertrouwen en stoere moed. Wanneer hij iemand toe lachte, voelde deze sterveling zich beter in staat zijn veelvoudige problemen op te lossen.

Jezus hield zo veel, en zo verstandig, van de mensen, dat hij nooit aarzde streng tegen hen te zijn wanneer de gelegenheid zulke discipline vereiste. Wanneer hij iemand wilde helpen, begon hij dikwijls deze mens om hulp te vragen. Op deze wijze won hij iemands aandacht, deed hij een beroep op het beste in de menselijke natuur.

De Meester kon reddend geloof bespeuren in het grove bijgeloof van de vrouw die genezing zocht door de zoom van zijn kleet aan te raken. Hij was altijd bereid en gereed om met een toespraak op te houden of een menigte te laten wachten, terwijl hij een enkeling hielp in zijn noden, ook al was het een klein kind. Grote dingen kwamen tot stand, niet alleen omdat de mensen geloof hadden in Jezus, maar ook omdat Jezus zoveel geloof had in hen.

De meeste werkelijk belangrijke dingen die Jezus zei of deed, schenen terloops te gebeuren, 'terwijl hij voorbij ging'. In het dienstbetoon van de Meester op aarde viel zeer weinig te bespeuren van het professionele, het planmatige, of van het van te voren overlegde. Op een natuurlijke, gracieuze manier deelde hij gezondheid uit en strooide hij geluk om zich heen terwijl hij zijn weg ging door het leven. Het was letterlijk waar, 'Hij ging rond goedgevoelend.'

En het past de volgelingen van de Meester in alle tijdperken om te leren 'terloops' te helpen – om op onbaatzuchtige wijze goed te doen terwijl zij hun dagelijkse plichten vervullen.

Keuze Jaap Terra

Mijn tweezame

Wat maakt twee,twee
de één en de ander
wat maakt twee één
de andere één
wat maakt twee tot veel
jij en ik
door jij en ik te zijn
door eenzaam te zijn
en ook dat te delen
dat maakt eenzaam, tweezzaam
zonder jezelf of de ander
te verliezen.

Ik wil je troosten
niet om weg te nemen
maar om te behouden
wat voor mezelf zo wezenlijk is.

Ik wil je troosten
omdat het een spiegel is
en daarin
jij ook mij zo troost
en het ook van mij laat zijn.

Dus mijn tweezame,
van jou is er maar één voor mij
en die één dat ben jij.

Aawee

